

I negres és exageradament rancorós, i amb l'esperança de la venjança el dia que l'ocasió es presenti. Precisament el títol d'aquesta exposició suposa que es refereix més a això que a altra cosa.

Els paisatges i les seves costes són també molt boniques amb unes postes de sol que delecten la vista. Les cascates impressionants del riu Victòria, úniques en el món, segons els narradors, millors que les del Niàgara.

Es curiós també que anant fent el recorregut es trobaren amb pobles de negres on els blancs no els havien explotat ni enganyat, perquè no hi havien arribat encara, i allà els negres són espontanis, sense rancúnia i es miren als blancs sense aquell complex de dominadors i explotadors. Per a mi això és el més fort de tot el tema exposat. Si els negres en el seu origen són alegres, nobles en el seu tarannà tenint en compte el seu ambient i la poc desenvolupada civilització, i quan han tingut contacte amb els blancs es tornen agressius, desconfiats, tercs., etc. ¿a què deu ser degut això? Segons les meves conclusions i la narració durant la sessió, no és degut a cap altra cosa que a l'opressió dels blancs sobre aquests negres arribats en aquelles terres per la seva explotació, valent-se de la seva civilització molt més avançada que la dels negres. I aquests això ho porten gravat a dins. I la narració acaba molt durament dient més o menys així: Tampoc és just que els blancs que anem a l'Àfrica hàgim d'aguantar aquests mals tractes i aquestes actituds tan molestes dels negres, perquè uns quants blancs s'hagin aprofitat cruelment de la ignorància d'aquells negres. Algun dia això s'haurà de pagar.

Em penso que no cal dir que aquesta sessió està relacionada amb les cròniques que el Dr. Padrós escrivia en el «Ronsana» de cada mes, amb el mateix títol.

J. Dantí

En nom del Casal, gràcies a «Ladriillos PEIROTEN» per la seva col·laboració en el dia del Festival Infantil, i gràcies també a «Pienosos CIA» - Casa Tura (Tenda Nova) per la col·laboració el dia dels dibuixos humorístics del Sr. Escobar.

CARAMELLES

Pocs dies abans de Pasqua es va prendre la decisió de fer les Caramelles amb motiu d'aquesta Festa. Per molta gent va ser una sorpresa, ja que fins que no ens varen veure no s'assabentaren que hi havien Caramelles. Ja el dia de Pasqua sortint de la missa de dotze, a la plaça de l'església es feu una cantada, donant així una mica més d'alegria a aquesta gran diada, com és el dia de Pasqua.

I el dilluns a dos quarts de nou ens trobarem tots a la Sala del Rieral, i un cop reunits començarem la passada pel poble. Com que ja es preveia la impossibilitat de cantar a totes les cases del poble una per una, es va decidir seguir el poble per barris, i fer les cantades enmig del veïnat; i encara, tot i així, no es pogué arribar a algun

barri de l'extrem. De totes maneres, voldríem que la gent del poble interpretés la bona intenció del grup de les Caramelles i que ningú s'ofengui si la cantada no es va fer precisament davant de casa seva.

El cas és que érem força gent, i encara que una mica cansats, passàrem el dia amb alegria i amb la satisfacció d'haver arrelat una altra activitat, ja abandonada durant uns anys, i que ara, sigui per les guitarres o pel que sigui, sembla que pot tornar a revivre, i així els joves que vulguin i també els grans tenen un motiu més per conviure junts, comprovant una vegada més que totes les activitats organitzades per la gent del poble, o que se sentin vinculats al poble, i amb participació també del poble, encara que poden ésser a vegades motiu de crítiques, són també motiu d'una convivència més familiar i ens desvetllen l'interès per les coses del poble.

Acabades les cantades (l'última fou a Can Brustenga) que serien les tres o un quart de quatre, tots férem cap al bosc de Can Brustenga, sota el camp de futbol, i allí hi trobarem un grup de casats, els quals ens tenien preparada la carn a la brasa, i tots plegats vàrem satisfer la gana.

Tot seguit, després de menjada la taronja dels postres, es posà a ploure, i tots, corrent, a refugiar-nos a la pallissa de Can Brustenga. Allí es jugà el joc de l'espardenya, i més tard cantàrem el «Cant dels Adeus» per acomiadar-nos.

Moltes gràcies a tots, pels donatius, els refrescos i l'acolliment, i també moltes gràcies a les cases on no hi vàrem fer cap per la seva comprensió. Sabem també que, d'haver-hi passat, haurien col·laborat generosament.

J. D.

PROGRAMA DE LES PROPERES ACTIVITATS AL CASAL

Del 23 d'Abril al 9 de Maig:

S'hi celebraran diversos actes de les FESTES DE PRIMAVERA, el detall dels quals trobareu en una altra pàgina de la revista.

Dissabte, dia 15 de Maig:

A les 10 del vespre:

Reposició del reportatge a tres pantalles en color i estereofonia

XINA 73

a càrrec del seu autor, Dr. Eduard Padrós de Palacios.

Dissabte, dia 29 de Maig:

A les 10 del vespre:

Conferència sobre la Missió de RAJKOT, del GUJERAT i del conjunt de l'INDIA, a càrrec del P. Jaume Travesa, ajudat de diapositives i pel·lícules.

A més, els joves estan assajant dues obres teatrals, i es preparen algunes sessions de cine i cine-fòrum que s'anunciaran oportunament.

No és pas la primera vegada que parlem de la combinació de dos pronoms febles. Com sigui, però, que venim observant que ens entrebanquem sovint amb la mateixa pedra, avui tornem a insistir sobre aquest punt.

Per a ben usar una combinació semblant, cal atendre al sentit d'allò que volem expressar. Això és, quins són els noms o frases que cal representar per pronoms.

El procés de composició, comprèn tres períodes:

a) determinació del pronom que correspon a cadascun dels noms, o frases, pel seu ofici gramatical;

b) forma que pren la combinació dels pronoms, tenint en compte l'ordre de llur combinació relativa; i

c) forma gràfica definitiva de la combinació segons la seva situació respecte al verb.

Exemple: si hem de contestar la pregunta: **ja heu donat l'encàrrec als porters?**, no hem pas de respondre: **Sí, aquest matí hem donat l'encàrrec als porters**. Els elements de la proposició, l'encàrrec i els porters, caldrà que quedin sobreentesos a la resposta, i aleshores cal substituir-los per pronoms.

I procedirem així:

a) Essent l'encàrrec un complement acusatiu masculí i singular, haurà d'ésser substituït per l'acusatiu de tercera persona **el** (o bé alguna de les seves formes secundàries 'l' o 'l'). Representant **els porters** un complement datiu en plural, requereix el datiu **els** (o la seva forma reduïda 'ls).

b) Establerta la regla de prioritat del datiu, la combinació requerida serà **els el**. (Mai, **els hi**, com s'acostuma a usar, sobretot en el llenguatge parlat).

c) Com que la combinació precedeix una forma verbal començada en **h**, caldrà usar el segon pronom en la seva forma elidida **l'**. La combinació gràfica serà, per tant, **els l'**.

La resposta correcta quedarà establerta així: **Sí, aquest matí els l'hem donat**.

Un altre dia, tornarem a insistir sobre el particular, ja que és un dels temes que es presta a més confusions, i, per tant, a més errades.

M.